GÜNAYDIN YERYÜZÜ

N. İlhan Berk



YEDİTEPE

N. İLHAN BERK

GÜNAYDIN YERYÜZÜ

Resimler: Fethi Karakaş

ANKARA
8. Kasım 1964



YEDİTEPE

YAYINLARI

YEDİTEPE YAYINLARI: 11

(Posta Kutusu 77, İstanbul)

Ankara Caddesi No. 54 Kat II.

Bu kitap 1952 yılı eylûl ayında İstanbul'da
Yeni Matbaada dizilmiş ve basılmıştır.

ROMANCERO

YAŞADIKÇA

YAŞAMALIYIZ mutlaka
Büyümesi için peşin çocukların
Bin bir keyifle akan suyun
Hattâ çiçekteki ağacın hatırına

Bir şey var ki biz düynadakiler için
Boyuna üzülmesi
Boyuna dayanması düşüyor
Yaşadıkça altın' yüreğinin

Bu pırıl pırıl dünyayı
Bizimle yaşar her şey sonsuz bir sevinç içinde
Bizimle hiç şüphesiz
Alabalıklar, dereotları

Hiçbir şey daha güzel değildir her halde
Dünyada hiçbir şey
Bizim ona baktığımız
Duyduğumuz kadar yüreğimizde

Mutlaka yaşamalıyız
En çok da rüzgârda bir ağaç gibi hür
En çok keder içinde
En çok yaşamasını istediğimiz



KÖTÜ GÜNLERE RAĞMEN

O'NUN şarkıları dünyalar kadar derindir
Şimdi bir ormanda bir kuşun yüreciği küt küt
atıyorsa
Bir ağaç karanlıkta büyüyorsa yavaş yavaş
Onun şarkılarındadır muhakkak

Uyanır uyanmaz aradığı bir badem ağacıdır
Bir gökyüzü çıldırtacak gibi durur
Düşünmeden çıkarır verir yüreğini
İstemiye kalksa badem ağacı, mavi gökyüzü

Yani nasıl söylemeli bilmem ki
Öyle pırıl pırıl bir yüreği var ki
Sizin için geldim der dünyaya
Şu bildiğimiz karıncalara, hanımellerine

O gelmeden önce de dünyada
Bugün bildiğimiz şeyler vardı
Zengin yine vardı meselâ
Fakir desen vardı

Bir sabah el değmedik şarkılarla
Öyle bir geliş gelmiş ki dünyaya
O kadar macera
İnsanca yaşamak adına olmuştur

Sen bu toprak bu dünya bu insanlar içinsin
Biz bütün senden öğrendik
Daha bir sevmeyi yaşamayı
Daima şart koşmayı hürriyeti
Hayata karşı bu kadar saygı
Bu kadar büyük bir aşk bilmek hayatı
Gözü yaşlı neslime senden kalmıştır

ÜMİT ÖLMEZ

KORKUNÇ bir şekilde daha çok geceleri
büyüyor her halde
Isırgan otları, danaburunları
Senin de yüreğin memleketinde daha hızlı
Geceleri atıyor olmalı

Ne varsa dünyamızda iyi ve aydınlık
Meselâ şu nehirlerin akışı
Şu meyva vermiye hazırlanan ağaç bilhassa
Sana çekmiş halbuki

Kimse dünyaya senin kadar bağlı değildir
Kimse kendine onu
Senin kadar yakın bilmez
Senin kadar iş edinmemiştir

Ölüme karşı nasıl bir kin duyulursa
O günler öyle hışımla yaşıyorduk
Gözümüz kalkacak en güzel kuşta idi
Bursa'dan, İstanbul'dan

Bugün cihanda
Bütün ama bütün iyi şeylerin
Hasretini çekiyor kardeş
Birlikte seninle memleketin

Sen şu mavi gökyüzü gibisindir
Baktıkça ferahlık verirsin insana
Aşkın, buğdayın yanı sıra gelir adın
Biz de, dünya da



YERYÜZÜ

ÖVGÜ

HANGİNİZ aklınıza getirirdiniz
Benim bir gün insanlığımı
Bitkilere hayvanlara kadar
Bir gün tutup genişleteceğimi
Bütün bu dünyayı saracağımı sonra da

Şu esen rüzgâra bıraktım işte
Yaşayan duyan her şeyimi
Onların hesabına yaşayacaklar bundan sonra
Ellerime saçlarıma kadar
Her şeyim dünyada

•

İlk defa bu kadar iyi farkediyorum
Bu yüreği param parça uçan kuş
Bu çamur gibi gökyüzü
Bu deniz, bu garip karınca
Cihanda ümit ölmez deyip yaşamışlar

Her şey bir başına yaşamış bundan önce
Toprakta bir başına yürümüş kökler
Gecenin içinde bir başına uzamış ovalar
Yalnızlıklarını duyurmıyacağım bundan böyle
Bir daha hiçbirine

Yeni yeni anlıyorum
Her şey şu gecelerin içinde oluyor
Aydınlığa her şey hazır çıkıyor
Su geceleyin yürüyor dikkat ettim
Geceleyin biz uyurken ağaçlara

Hiç unutmam bir gün geç vakit
Tam benim geçtiğim zamana raslamıştı
Büyüme saatı bir ormanın
Şöyle iyice dinlesem sanırım artık
Bütün ormanları büyürken duyarım

Beni beklemişler kardeşçiğim
Beni bu ağaçlar, nehirler, gökyüzü
Geleyim anlatayım diye bir gün kendilerini
Bir kere girdikten sonra şiirlerime
Bilmişler bir daha ölmiyeceklerini



AĞACIN HER SABAHKİ DUYDUĞU

AH, nasıl sevindiğimi bilmezsiniz
İmkânı yok, her sabaha çıkışımda
Beni nasıl deliye döndürdüğünü
Havaya sürünüp geçen bir kırlangıcın
Bir gökyüzünün değişinin dallarıma
Her seferinde yeniden geliyorum dünyaya
Yeniden büyüyüp gelişiyorum
Anladınız ne demek istediğimi.

AÇIKLAMA

Bir bize mahsus değil
Dünyayı vaz geçilmez bulmak.
Bir serçecik tanırdım ki ben
Yüreğini yarıp baksaydınız
Bir gökyüzü bulacaktınız eminim
Eminim İstanbul'dan.

DÜNYADA BİR NEHİR

BİR gece şu ormanın kıyısından
Gizlice geçip gitmeliyim
Kimseler bilmemeli, kimseler
Şurda bir zaman benim de yaşadığımı.
Arkamdan sade bir ağaç
Bir ağaç, ertesi gün ancak
«Dün gece, demeli, burdan bir nehir geçmiş».
İş işte bu kadarla kapanmalı.
Habersiz çıkıp gidişime üzülmemeli
Bir işim çıktığını bilmeli
Bilmeli ki bu dünyada
Herkesin bir işi vardır
Kimin çok kimin az çalıştığını ise
Dünyada kimse bilmez.
Bilfarz, şimdi, şu anda beni
Ağrı'ya yakın bir yerde
Bir yığın tohumun beklediğini
Sanırım biriniz bilmez.
Bir varsam yanlarına
Kimbilir nasıl bayram edeceklerdir

Bir de böyle düşünün.
Biz ki hepimiz ayrı ayrı bekleniriz
Kimimizi bir papatyadır bekleyen
Kimimizi bir kavak ağacı.
Keyfime göre yaşadığımı
Hanginiz ileri sürebilir?
Şu gökyüzünü doyasıya seyrettiğimi bilmem.
Ama siz yine de,
Böyle gece gündüz
Akıp durduğuma bakmayın benim
Benim de şüphesiz geçen hayatıma bakıp
Tutulduğum olmuştur
Ölümü düşündüğüm sizin gibi
Böyle olacak olduktan sonra
Niçin geldiğimi sormuşumdur
Yani benim de Hitler,
Benim de Mussolini kadar
Yalnız kaldığım olmuştur dünyada.
Ama ne çok şey var sevilecek
Bize ölümü düşündürmeden
Tutacak şu dünyada

Dedim ya şu hepimizin üstündeki
Gökyüzü var bir kere
İnsanı tutup kolundan
Yere çalıveren.
Sonra belki büyük denizlerin
Şaşkın balıkları vardır
Ve nerede olursak olalım
İnsanlar vardır belki evvelâ
Belki de aynı hizada
Sümüklüböcekler gibi yalnız
Sümüklüböcekler gibi çıplak, kimsesiz.
Ve nihayet ekilmemiş topraklar vardır
Bizi düşünüp gelmiş
Bizi ölümden meneden.
Şimdi belki anladınız
Niçin durmadan akmak isterim.
Niçin geçen hayatımdan çok
Önümdeki günlerime bakarım
Niçin ölemem.

ELUARD'A

BU gökyüzü, aklına esip, biraz daha büyüyeyim
deseydi,
Bu naçar ağaç
Silinir giderdi.

HİKÂYE

HER şey bir gece içinde oldu
Sabahleyin her şey tamamdı

Bu gördüğümüz gökyüzü
İlk defa gelip yerini aldı

Gökyüzünün gelmesiyleydi
Dünyada büyük bir değişiklik oldu

Meselâ, ovalar daha o gün
Yalnızlıklarını unutuverdiler

Bu şimdi elsiz ayaksız gibi duran gece
O zaman ağaca yürüyen bir su gibi geliyordu

Gökyüzünün hemen arkasındandı
Denizleri gördük

Baktım bir kuş ilk defa keyifli keyifli
Baktım uçuyordu

Akşama doğruydu
Bitkilerle, hayvanlarla merhabalaştık

Her şey yaşamıya hazırlanıyordu
Her şey gelir gelmez hayatlarını

Himalâya'lar, Ant'lar, Erciyas'lar
Bir daha kımıldamamak üzere yerleşiyorlardı

Herkes aklından geçirdiği kadar bir yeri
Dünyada kolayca bulmuştu

Gökyüzünde, yerde
Her ağacın, her taşın bir yeri vardı

Hatırlarım küçük kirli bir bulut
Durmuş olup bitenleri seyrediyordu

Dünyaya niçin bu kadar geç geldiğini
Elinde olsa tutup soracaktı

Şimdi bu geceyi, bu yıldızları fevkalâde bulu-
yorsunuz ama
Bu hiç de kolay olmadı

En başta, başı boş atlar gibiydi nehirler
Bu şiire girmeden önce

Her şey yerini alıyordu sırası geldikçe
İlhan Berk bütün bunları görüyordu.

BİR ALAGEYİK

KİMSECİKLER yoktu gayet iyi hatırlıyoruz
Bir sabah biz erkenden geldik dünyaya
Ortalıkta büyük bir sessizlik vardı
Deniz kestaneleri ağır ağır nefes alıyordu

Baktık her şey hazırdı dünyada
Gökyüzü, dağlar, ovalar yerini almıştı
Her şey durmadan büyüyüp gelişiyordu
Anladık dünyadaydık artık

Hepimiz ayrı ayrı tutulduk dünyaya
Denizi görenler deliye döndü
Gökyüzüne bir bakışı vardı bir ceylânın
Bütün ömrümce unutmam

Bizden biraz önce gelmişlerdi sanırım
Gökyüzü dağlar ovalar
Gökyüzü dağlar ovalar
Daha yeni yeni kendilerine geliyordu

Asıl sevincimiz güneşi görünce oldu
Baktık bir geçtiği yerden
Adam boyu kalkıyordu otlar
Bir dokunduğu şey
Bir zaman kendine gelemiyordu

Bir sabah deniz kıyısında
Bir koruyu uyurken bastırdı
Deliye döndüğünü gördüm
Nasıl deliye döndüğünü bir korunun
Şarkılara başladığı hatırımda

Gökyüzünün bir perişanlığı vardı üzerinde
Yüzyılda silkip atılacak gibi değildi
Bu kadar yer kapladığı için dünyada
Belli utanıp sıkılıyordu

Daha o zaman bu gökyüzünün, ovaların
Dünyaya sımsıkı sarılacakları belliydi
Baş kaldıramıyacakları
Bir vakit yaşamaktan

Hiç unutmam akşama doğruydu yağmur yağdı
Bütün balıklar denizin üstüne çıktı
Hepimiz işimizi gücümüzü bıraktık
Tam beş dakika dünyayı dinledik

Her şey yavaş yavaş oluyordu dünyada
Sarmaşıklar yavaş yavaş uzayordu
Bir pencere yavaş yavaş açılıyordu
Dünyanın içinden

Dağlara ovalara doğru koştu o gün kimimiz
Kimimiz nehirlere doğru koştuk
Fevkalâde sevinmiştik hatırımızda
Bugün işte bir bunu biliyoruz



GÖKYÜZÜNE

HERKESİN yeri başka şu dünyada
Dağlarınki başka
Ovalarınki başka
Başımızın üstünde kasılıp kalmak seninki de
gökyüzü.

GECENİN İÇİNDEN BİTKİLERE, HAYVANLARA SESLENİŞ

BİZ yaşayanlar ayrı değiliz birbirimizden
Önce bunu söylemeliyim size
Sonra bütün güzel şeyleri sevmekte
Beraber olmalıyız derim
Değil mi ki bu dünya ailesindeniz
Bize bu düşer bu savaşta

Kötüye karşı hep bir olmalıyız
Bütün işlerin iyi gitmesinde bir
Ve şunu bilmeliyiz ki zaten
Bir başına yaşamak, yaşamak değildir
Bilsek nehirler bizden habersiz yaşarlar
Bilsinler ki hiç yaşamamışlardır

Sebepsiz değil iyinin yaşamasını istediğimiz
Karşı koymamız ölüme
Daha iyi bir hayat içindir şüphesiz
Şüphesiz bunun mânası dünyamızda
Başka türlü anlaşılmaz elbet
Bunca çalışma bunca didinme

Ben size şunu derim ki kardeşler
Bizsiz güzel değil bu dünya
Bizsiz meselâ gökyüzü genişlemez
Biz bugüne bugün dünyada
Güzel diye bildiğimiz ne varsa
Dört elle sarılmalıyız, o kadar.

GÜNAYDIN EDİBE

HER GÜNKÜ GÖKYÜZÜ ALTINDA

NE kadar çok seviyorum
Güneşleyen kertenkeleyi
Kişneyen atları
Okula giden çocukları
Gökyüzünü, güneşi.

Belli seni düşünüyorum.

Bütün seni düşünüp yükselmiş şehirler
Kanallar, demiryolları, nehirler
Hayatlarına bakıyorum da.

Akdeniz'de şimdi bir kuş uçuyorsa
Senin için uçuyor.
Bir ağaç uzatmışsa dallarını aydınlıklara doğru
Sen geçiyorsun aklından.

İnsanların en iyileri seni düşünüyor,
Bursa'da koca bir yürek senin için atıyor
Sarıdeniz'de şaşkına döndü balıklar
Senin için ömrümün varı.

Şimdi daha iyi anlıyorum
Niçin yaşıyorum.

ARMAĞAN

Ben bu şiiri bin dokuz yüz kırk dokuzda yazdım
Derdim başımdan aşkındı
Ellerim cebimde İstanbul'a bakıyordum
Önümden bir yığın atlar geçti
Vücutları kan ter içindeydi
Senin gücün aklıma geldi, hiçbir şeyim kalmadı
Senin küheylânım
Senin al kısrağım
Bütün gün atlar önde ben arkada İstanbul'u
dolaştım.



SABAHLARI

20 haziran 1949

BİR pazartesi sabahı seni düşündüm
Ağaçlara ve gökyüzüne bakarak
İstanbul gözlerin gibi pırıl pırıldı
Denizin dibinden geçen balıkları gördüm.
Seni düşündüm de ağlamak geldi içimden
Sonra beni elimden ayağımdan
Sonra beni bu kadar senden eden İstanbul'a
Dönüp merhaba dedim.

23 aralık 1949

GÜNAYDIN İstanbul
Günaydın 23 aralık 1949 sabahı
Çin'deki, Birmanya'daki, Pasifik'teki sabahlar
günaydın
Günaydın ciğerköşem.

1 şubat 1949

DÖNE döne uçan kuşlardan belli
Elimin, ayağımın halinden anlıyorum
Namussuz akşam üstleri geliyor
Gülüm, yaprağım.

B E L Â

ŞU ağlamaklı halime
Sebep ol padişahım
O ağzı, yüzü, elleriyle avare olan
İçtiğim suya, aldığım havaya düşman
Sebeb-i - felâketim.
Bir haliyle bi-karar, bir haliyle belâdır
Efendim,
Böylesini kimse bilmez sevdanın.

KASIM AYI

ÇANA bağlı diyorum, ağacın, kuşun, karıncanın
hayatı
Edibe'm sana canım, ciğerim
Bir dakikası yoktur akıp duran suyun
Sensiz aksın.

Su seninle yürür bitkilere
Yaprakları sen kıpırdatırsın
İstanbul gibi bir rüzgâr esmesin
Gezgin şiirsin beş kıtada

Sen Bursa bıçağı gibi sevilmek istersin
Nefes alsan korkarım
İşte her şey açık, ceylân gözlüm
Üflesem uçarsın

Bir soğumasın havalar ödüm kopuyor
Aklıma bin kötülük gelir
Hiçbir şey daha güç değil seni sevmekten
Bıçak yarası senin yanında hiç kalır

•

Sana bağlı diyorum, ağacın, kuşun, karıncanın hayatı
Nefes alışım, nefes verişim sana bağlı her defasında
Daha çetin değil gözümün nuru
Daha çetin değil sokak muharebeleri
Seni sevmekten.

VATANDAŞ

Günaydın Yeryüzü — 4

BEKİRKADI MAHALLESİNDEKİ GÖKYÜZÜ

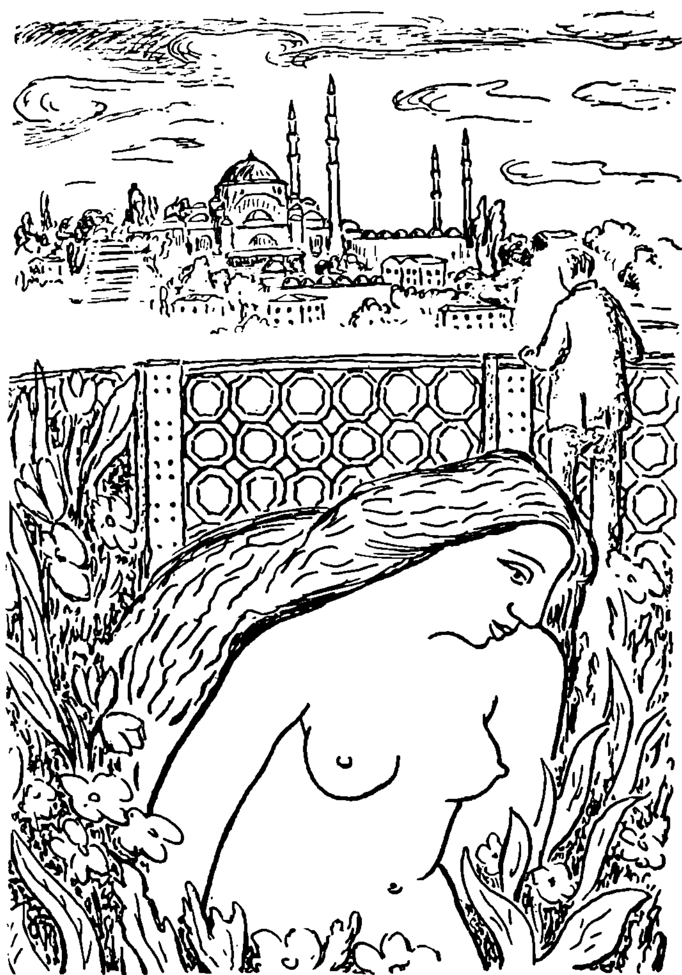
BİR gökyüzü gördüm Bekirkadı mahallesi
civarında
Kim görse aklını oynatırdı
Çocuklar el ele vermişler şarkı söylüyorlardı
Bir kadın kapısının önünü süpürüyordu
Üç kişi oturmuş harıl harıl konuşuyordu
Biri evet diğeri hayır diyordu
On yedisinde bir rüzgâr
Bir kızın eteklerine musallattı
Karıncalar, kertenkeleler sanki ilk defa dışar-
sını görüyordu
Sanki ilk defa ağaçlar bu kadar rahattı
Gökyüzünü kimsenin gördüğü yoktu.

Kart postal sergisi önündeki insanlara baktım
Dünyayı görmüyorlardı.
Adam diyordu ki:
«Burası Hamburg limanı
«Bunlar Hamburg göğü üzerinden kalkan kuşlar
«Şu meşhur Aysberg caddesi
«Bu Etoile meydanı.»

Birden bir korna sesi bütün çarşıyı yerinden
oynattı
Bir korna sesinde kart postallar da dahil herkes
ayaktaydı
Ben bütün bunları duyuyordum
Bir baba kızını sarılıp öptü
Ben bütün bunları görüyordum.

Gökyüzü olduğu gibi duruyordu
Dünyada kimse Bekirkadı mahallesini bilmez
diyordum
Sarı bir ayın bu mahallenin üzerinde nasıl
durduğunu kimse bilmez
Bir odada on kişinin birden soluduğunu kimse
bilmez
Bir bayram günüydü,
Bir bayram gününün ne demek olduğunu Mr.
Truman bilir
Bir de bilse bilse Ernest Bevin bilir diyordum.

Efendim, sonra önümden yaban kazları geçti
Bir bayram günüydü,
Ama herkesin aklı Belediye meydanındaki
davul sesindeydi.
Anaç bir karınca bir peynir parçasını sürüyordu
Kapısının önünü süpüren kadın
Kapısını kapayıp gitti
Kart postal sergisi önündeki insanlar
Kertenkeleler, ağaçlar
Öyle duruyordu.
Bekirkadı mahallesindeki gökyüzünü
Baktım kimsenin gördüğü yoktu.



22 TEMMUZ 1950

İLHAN Berk köprüye geldiği vakit
Ortalık henüz ağarıyordu
Bir kuş delicesine uçuyordu
Bir kadın durmuş ona bakıyordu

Otelde dört kişi horul horul uyuyorlardı
Dünyada herkes uyuyordu
Dünyada yağmur yağıyordu
Dünyada üç kişi ayaktaydı

22 temmuz 1950 cumartesi günüydü
Sabahleyin saat beşe doğruydu
Biri İstanbul'u görmiye çıkmış belliydi
Göğsü bağrı açık elinde kâğıt kalem vardı

İğne atsan yere düşmiyen İstanbul'da
Kimseler yoktu
Çıkıp gitmişlerdi o kadar insan
Sanki dünyadan.

Eminönü'yle Karaköy arası dünyada
Tam bir sis altındaydı
Gidip uzaklara doğru baktım
Bitkiler görülecek şeydi yeryüzünde.

Hava balık ve rakı kokuyordu İstanbul'da
Bir kış günüydü kendimde değildim
Uzakta bir pencere açık duruyordu
Ben pencereye bakıp ağlamıştım

Saat beşte ilk defa gelmiş gibiydim dünyaya
Kadın hâtıralariyle ağlıyordu
Yeni bir dünyada sarhoş uçuyordu
Kuş Üsküdar'da

Kadının kıral sofrası gibi bir gençliği vardı
Kadın gençliğine sımsıkı bağlıydı
Gençliğinde beyaz manolyalar hatırlıyordu
Bir araba her zaman kapıda dururdu

Kuş hayretle Sirkeci garına baktı
Kuşun hatırlayacak hiçbir şeyi yoktu
Her şeyi yeni görüyordu
Her şey güzeldi

Dünya dümdüzdü.
Kim çalışıyor kim çalışmıyor belliydi
Bu defa daha açık görülüyordu
Yatanın yürüyene borcu vardı

Kuş daha iyi bir dünyadaydı
Yaşıyordu ve seviyordu
Dünyada bir ölecek kadar vakti olanlar vardı
Adımı gelecek günlere yazıyorum

Meserret Otelindeki dört kişi
Çalışan insanların sesleriyle uyandı
İnsanlar çalışıyordu
İnsanlar çalışırken görülecek şeydi

Dünya pırıl pırıldı
Dünyanın hiç kabahatı yoktu
Her zamankinden daha iyi görülüyordu
Kim haklı kim haksızdı

Dünyada kadınlar erkekler çocuklar vardı
Dünyada ağlayan gülen insanlar vardı
Dünyada bir İstanbul vardı ki
Safi rakı kokardı

Sabahın içinden bir pencere açıldı
Gökyüzü bir kat daha güzelleşti
Şimdi dünyanın en güzel bir göğü altındaydılar
Kadın, kuş, İlhan Berk



İSTANBUL ÖNÜNDE İKİ BALIK

İSTANBUL'UN üstündeki gökyüzüne bakın
Gittikçe nasıl alçalıyor
Evleri, insanları
Nasıl daha bir yakından görmek istiyor

Bununla dünyada yüz bininci sabah oluyor
Kalkın, hepiniz kalkın, bitkiler, hayvanlar
Ben size diyorum ki
Dünyada sabahlar görülecek şeydir

Şu sularımıza vuran gökyüzünü, ağaçları
Kim bilir sen de ne kadar merak etmişsindir
Kaç geceler bu dünya yüzünü düşünüp uyuyamamışımdır
Ben şahsen

Bir defa gökyüzünden bir bulut hızlı hızlı
geçiyordu
Bir çocuk gelmişti dünyaya besbelliydi
Peşin Hıristaki pasajı üzerindeki bulutları
gördü, sevindi
Bize baktı sonra dehşetli hoşlandı.

Ben Pasifik kıyılarından mı geldim diyordun
sen
Dünyada en rahat sular burada mı
Niye öyle susup duruyorsun
Dünyada işler iyi gitmiyor mu diyorsun

Gel şöyle çıkalım biraz seninle
Ne iyi yürekler tanıyacaksın, açılırsın
Neden bu huzursuzluk dünyada biliyor musun
Tutup biraz olsun tanımamışız birbirimizi

Daha bin yıl yaşasın şu Üsküdar önü
Önümden geçen kızın neydi o saçları
Bıraksa yeminle sarhoş ederdi havayı
Ömrüm oldukça ben bu kıyıdan ayrılmam

Durup dururken bu ne karanlık denizin üstünde
Ya bu telâş ne pisi balıklarındaki
Çıkıp gitmeliyim daha kuytu bir yere
Anlaşıldı dünyada yağmur yağıyor

Ben bir balığım, insan kardeşlerim, Boğaz'da,
Karış karış dolaşıyorum dünyayı
Şimdi Ümitburnu'ndayım, şimdi Büyük Ok-
yanus'ta, şimdi İstanbul'da
Dünyayı sevdirmek ödevim



VATANDAŞ

BİR rüzgâr esti denizin üstü kabardı
Bozkırda akşam oldu olacak dedim
Senin bulunduğun şehirde gaz lâmbaları
yanmıştı
Karıncalar, tarla fareleri bir başınaydılar yine
dünyada
Bir şiir başını alıp çıkmıştı
Bir şiir şehirlerin yüreğini dinledi
Senin bulunduğun şehrin yüreği param
parçaydı.

Bir sabah hava dayanılmıyacak kadar güzeldi
Bir sabah kaya oyuklarında yaşayan insanların
Yürekten dostu bir kişi
Bir sabah daha iyi bir hayat adına
Başını alıp çıkmıştı.

Bir gökyüzü gördüm ki İstanbul'da
Daha hiçbiri görmemiştir insanların
Bulutlara baktım boyuna yer değiştiriyorlardı
İnsanlara baktım hepsinin bir hikâyesi vardı
Bir çocuk durmuş denize işiyordu
Vapurların biri geliyor biri gidiyordu
Ölüm çıkar burdan
Ama ben çıkmam dedim.

Ne kadar insan yaşarsa dünyada
O kadar bölük bölüğüm
Ama daha ilk adımda param parça oldum
Daha ilk adımda aklıma sen geldin yüreğim
küt küt etti
Ufacık yüzünü gördüm kahvenin camında
Önümden el ele vermiş çocuklar geçiyorlardı
Bir kırlangıç havayı yarıp geçti
Gökyüzü neredeyse düşecekti.

Efendim, bir yaprak nasıl dönerse rüzgârda
Öyle yaşadım
Yani bir altı ay ben kendimde değildim
Bir altı ay ben kendimi düşündüm dünyada
Yani bir altı ay yaşamadım.

Bir gün bir sabah bir akşam
Bir sen değilsin dedim, İlhan Berk, kendi
kendime
Bir sen değilsin
Ne kadar insan yaşıyorsa bu memlekette
O kadarız dayanan
Dedim de rahatladım.

İ Ç İ N D E K İ L E R

ROMANCERO

YERYÜZÜ

GÜNAYDIN EDİBE

VATANDAŞ

N. İLHAN BERK'İN
DİĞER ŞİİR KİTAPLARI

Güneşi Yakanların Selâmı	1935
İstanbul	1947
Türkiye Şarkısı	1952

SAM AMCA

SAMİM KOCAGÖZ

SİVASLI KARINCA

FAZIL HÜSNÜ DAĞLARCA

GAR SAATİ

UMRAN NAZİF

AŞAĞI YUKARI

OKTAY RIFAT

EGENİN DİBİ

HALİKARNAS BALIKÇISI

TELGRAFHANE

MELİH CEVDET

ÇAMAŞIRCININ KIZI

ORHAN KEMAL

AYRI DÜNYA

BEKIR SITKI

KAPAK BASKISI OYA BASIMEVİ



YEDİTEPE

YAYINLARI

Posta kutusu 77

İSTANBUL

Fiyatı 100 Kuruş